

140
1375

VAZETJE SIGETA GRADA

SLOŽENO

PO

BARNI KARNARUTIĆU ZADRANINU

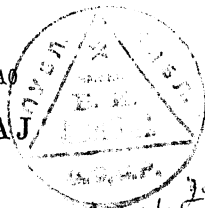
UVOD I TUMAČ NAPISAO

VELIMIR GAJ

IZDANJE

DRA. LJUDEVITA GAJA

U ZAGREBU 1866

NARODNA TISKARNICA.

NEUMRLOJ SLAVI

JUNAČKE SMRTI

DNE 7 RUJNA 1566 GODINE

BANA

NIKOLE ZRINSKOGA

HRVATSKOGA LEONIDE

Gdo s poštenjem spravan na ov svit umira,
Vičnji mu glas slavan do nebes dopira.
Barne Karnarutić

U v o d.

Prigodom svetkovane tristagodišnjice neumrloga junaka sigetskoga ništa nemože biti ugodnije domorodnomu našem čuvstvu, nego to, što u bieli sviet opremamo najstariju pjesmu junačku o dičnom onom događaju naše, pa i obće poviesti, koja pravedno poredi i druži Hrvata Nikolu Zrinskoga sa Grkom Leonidom, ili sa Rimljaninom Horacijem Koklesom.

Brne Karnarutić, tvorac ove pjesme, nemogaše ljepše proslaviti hrvatskoga Leonidu, nego što je, stvoriv ovaj spjev, koji se razumljenju današnjega čitateljstva malo odmakao.

Da o tom pripovjedim sgodu svoju u tiskari. Kad sam s prečištenim rukopisom ove pjesme došo u tiskaru, te ju je moj slagar

pregledao, kaže mi ovako prostodušno: Gospodine, ja bih preinačio ovu pjesmu, da sam na vaše ime! — Dobro govori; jer je rodom ne upravo iz Mostara, već izblizu Mostara: Ta tko li će ovo razumjeti? — Znadem, gdje-koji će čitatelj u prvi mah isto reći, dok se, sam čitajući, neosvjedoči, da to nije upravo ovolika muka, da se razumije. Protivno bi mnijenje bilo preko znanosti i preko znanstvene kreposti; jer i u znanosti ima kreposti. Prva je: starinu treba čuvati, staro oružje, staro odielo, stare gradove, stare likove, stare knjige; kano što mudar čovjek čuva staro vino i staro prijateljstvo, valja u obće hraniti djela starodavne znanosti i umjetnosti, kakva su, takva su, ista istovetna bez promjene. Varvarin nezna ovo cijeniti: Poštuj starost, mladi naraštaju, da budeš poštovan u starosti! Tako i u poviesti znanstvene izobrazenosti mlad narod valja da pazi svaku i najmanju starinu, da postigne čast starosti medju narodi.

Pjesma je Karnarutićeva vrlo star spomenik naše književnosti. On ju spjeva, tako reći, na vrućoj krvi sigetskoga boja. Slavan se događaj bješe dogodio 1566., a ovaj spjev tiskom svijet ugleda 1584. Prodje dakle samo